

108- CHUYỆN THỜ THẦN CÂY

Ngày xưa có một ông lão, gia đình rất giàu có. Ông lão này nghĩ tới chuyện ăn thịt, liền ngụy tạo phương tiện, chỉ cái cây ở đầu ruộng, nói với các con của mình:

–Nay gia nghiệp của ta, sở dĩ được giàu có là do âm phước của vị Thần cây ấy ban cho. Hôm nay các con nên tập trung những con dê lại để tế tự.

Khi ấy các người con vâng theo lời cha dạy liền giết dê để cúng tế cái cây ấy và lập đền thờ trời. Sau đó người cha hết tuổi thọ, mạng chung, do hành nghiệp theo đuổi liền sinh vào trong bầy dê của gia đình ông, gặp lúc các người con muốn cúng tế Thần cây, họ chọn một con dê đúng là cha họ. Lúc họ sắp đem đi giết, thì con dê kêu “be be”, cười và nói:

–Thật ra cây ấy nào có Thần linh gì! Bởi vì thuở trước ta muốn ăn thịt, mới dối bảo các người thờ cúng, để cùng các người đồng ăn thịt dê. Nay chịu tội báo tai ương thì mình ta gánh.

Khi ấy có một vị A-la-hán, tình cờ đến đó khát thực, thấy người cha đã chết của họ thọ vào thân dê, liền cho chủ nhân mượn đao nhã, để họ tự quan sát, mới biết đó là cha họ, lòng họ buồn rầu áo não liền phá hoại cây ấy, hối hận tu phước, không còn sát sinh nữa.

M